

ret, dog endelig kunde faae en Afslutning, hvorved vi kunde blive fri for de indkomne Klager og Besværinger. Det forekommer mig, at der er Anledning til endnu engang at henvise Sagen til Indenrigsministeriets Overveelse, og det vil da staae i det Haand at lade Sagen falde enten ved en Meddelelse, eller paa hvad Maade, det ellers vil.

Winther: Jeg veed, at den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning) har gjort sig meget fortjent af Mølleieerne ved Lovens Behandling i 1852, men netop derfor forekommer det mig, at han her kommer i en besynderlig Selvmodsigelse, idet han nu er saa overordentlig imod i Virkeligheden at lade disse komme til at nyde det tilsigtede Gode, og det saameget mere, som det har viist sig, at det Middel, han fra Først af havde tænkt sig skulde yde Erstatning, ikke er kommet til at yde den. Nu har det ærede Medlem vel sagt, at dengang man indrømmede de 10 Mars Frist, gjorde man det med den Bevidsthed, at Loven vilde blive misbrugt; men dette er vistnok en enestaaende Mening. Den Anskuelse, at det skulde være en Forudsætning, at Loven om en større Frihed til Møllers Dvættelse skulde blive misbrugt, af hvilken Grund man satte 10 Mar og ikke til Exempel 5 Mar, troer jeg virkelig ikke, at den ærede Rigsdagsmand kan gjenneføvre.

Dernæst har den samme ærede Rigsdagsmand udtalt, at naar man gjorde en Indrømmelse af den Art, som her er forlangt, saa skulde alle andre Næringsdrevende kunne komme med lignende Krav, og i saa Henseende nævnte den ærede Rigsdagsmand Bagerne. Sa, maafee Bagerne f. Ex. her i Kjøbenhavn kunne gjøre et slikt Krav, fordi der her i Byen var visse privilegerede Bagergaard, men man maa lægge Mærke til, at der ikke var privilegerede Skomagerværksteder, hvorimod der var privilegerede Mølleieendomme. Der var nogle Eieendomme, som havde et reelt Privilegium; de fleste havde det ikke mere, men i alt Fald havde de et faktisk, idet det nemlig var forbundet med meget store Vanffeligheder at faae nye Møller oprettede; de Folk, der boede i den nærmeste Omegn søgte naturligtvis til de

Møller, der bestode. Det forekommer mig altsaa, at man aldeles ikke af Frygt for, at alle andre Næringsdrevende skulde komme med lignende Krav, skal afholde sig fra at stemme for det foreliggende Indbringingsforslag. Det ærede Thing vil vistnok ikke tage os det ilde op, at vi ere fremkomne med Forslaget, naar det erfarer, at Grunden dertil er et Udsagn af den forrige Indenrigsminister, som efter en Opgivelse, der findes i et Skrift, udgivet af Mølleieerne — dem, der have andraget her — lyder saaledes. De sige, at de have haft en Audients hos Hs. Excellence, som udtalte, at der ganske vist var gaaet langt mere hensynsloslighed frem mod Møllerne, end man i lignende Forhold var vant til her tillands. Naar der er et saadant Udsagn af Indenrigsministeren, saa forekommer det mig, at det kan give en Anledning for Thingets Medlemmer til, naar de iøvrigt selv finde, at der er noget i Andragendet, der taler derfor, da at komme til Thinget med en saadan Substilling, og iøvrigt har den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns Amts 3die Valgkreds (Liebe) efter min Mening paa en slaaende Maade viist det Billige i Forslaget.

Ordføreren: Med Hensyn til den Ytring, som nu sidst blev oplæst af den ærede Rigsdagsmand, skal jeg bemærke, at den dog forekom mig kun at være en mundtlig Ytring af Ministeren, og altsaa kunne vi ikke bygge derpaa, i det Mindste ikke med en saadan Sikkerhed, som naar den havde foreligget fra hans Haand skriftlig for os. Iøvrigt har Sagen faaet en anden Skikkelse, end da jeg sidst havde Ordet, ved det Foredrag, vi hørte af den ærede Rigsdagsmand for Noeskilde (Liebe). Han har yttret, at der virkelig var Noget i det foreliggende Andragende, som han kunde være med til at henvise til Ministeriet, men, saavidt jeg forstod den ærede Rigsdagsmand for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther), gif hans Forslag om Substilling til Ministeriet ud paa noget ganske Andet end Andragendet. Deraf vil det ærede Thing netop see, hvor vanskeligt det er at henvise Andragendet efter den Forhandling, der her har fundet Sted; thi Ministeriet vil da ikke kunne vide, hvad Rigsdagen vil.